



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5136/2020
18.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца Piraеus bank a.d., Београд, сада Директна банка а.д. Крагујевац, са седиштем у Крагујевцу, чији је пуномоћник Небојша Радовић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 311/2020 од 14.07.2020. године, у седници одржаној 18.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 311/2020 од 14.07.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 1360/18 од 25.10.2019. године, ставом првим изреке, одржан је на снази платни налог Основног суда у Вршцу Пл 87/17 од 10.05.2017. године, којим је наложено туженој да тужиоцу исплати укупан износ од 164.204,15 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2016. године до исплате, као и трошкове издавања платног налога у износу од 22.084,00 динара и усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да плати тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 104.627,92 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 311/2020 од 14.07.2020. године, преиначена је првостепена пресуда, тако што је укинут платни налог Основног суда у Вршцу Пл 87/17 од 10.05.2017. године и тужбени захтев тужиоца одбијен. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба са предлогом за издавање платног налога поднета је првостепеном суду 19.07.2018. године. Вредност предмета спора, коју је тужилац означио износи 164.204,15 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Будући да је предмет парнице спор имовинскоправне природе, у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, то ће се дозвољеност ревизије ценити према означеној вредности предмета спора која очигледно, по оба захтева, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Из наведених разлога Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само кад се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**